

విడ్చినట్టే ఉంటి

- నృశం

రాజేశ్వరరావుకి చిన్న పనిపడి హడావుడిగా రాఘవ ఇంటికి వెళ్లాడు.

ఇతను వెళ్లేసరికి అతను జుట్టుపీక్కుంటూ అసహనంగా కనిపించాడు.

“ఎందుకలా తీవ్రంగా జుట్టు పీక్కుంటున్నావ్?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రాజేశ్వర రావు మిత్రుడికెదురుగా ఖాళీగా వున్న ఓ కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

“ఇంతకుముందు దాకా ఘోరాతిఘోరంగా నెత్తి బాదుకున్నాను. చేతులు నొప్పెట్ట

టంవల్ల జస్ట్, ఇప్పుడే జుత్తుపీక్కోవడం ప్రారంభించాను” ఆవేదనగా ముఖంపెట్టి చెప్పాడు రాఘవ.

“అలా నెత్తిబాదుకొని జుత్తుపీక్కోవాల్సినంత విషాద సంఘటన ఏం జరిగింది?” రాజేశ్వరరావు కుతూహలంగా అడిగాడు, ముఖాన్ని మాత్రం విషాదంగా పెట్టి.

“ఏమని చెప్పుదు నా బాధ? మూడో దలు పోయాయి” కన్నీరయితే నింపుకోలేదు గానీ ఏడుపుగొంతుకతోనే అన్నాడు రాఘవ. వాళ్లిద్దరూ ఒకే ఆఫీసులో పనిచేస్తున్న చిరుద్యో

గులు. పెళ్లిళ్లయ్యాయి గానీ ఇద్దరికీ పిల్లలేరింకా! పిల్లలేకున్నంత మాత్రాన ఒక చిరుద్యోగికి మూడోదలంటే చిన్న మొత్తమేం కాదుగదా!

“బాప్ రే బాప్...మూడోదలే! ఎక్కడ పోయాయ్? ఎలా పోయాయ్?” అడిగాడు రాజేశ్వరరావు కొంచెం గాభరాగా- గాభరాని తెలియనివ్వకుండా.

“పోస్టాఫీసు దారిలో..” నిట్టూర్చాడు రాఘవ. “అలాగా..బ్యాంక్ లో..ఏం చేస్తాం. ఊరుకో..అరె..అన్నట్టు రూమ్ కి తాళం వేసి రావడం మర్చిపోయినట్టున్నాను. ఇప్పుడే గుర్తొచ్చింది. మళ్లీ వస్తానుండు” అనేసి మిత్రుడి అనుమతి కోరకనే ఒక్క ఉదుటన కుర్చీలోంచి లేచి వీధిలోకి పరుగుతీశాడు రాజేశ్వరరావు.

రోడ్డుమీద ఏదో వెదుక్కుంటూ నడుస్తున్న రాజేశ్వర రావుని “ఏం పోయిందండీ?” అనడిగాడో వ్యక్తి.

“మూడోందలు పోయాయ్” ఇంకా వెదుక్కుతూనే చెప్పాడు రాజేశ్వరరావు.

“ఎంతసేపైంది పోయి?”

“జస్ట్ ఇండాకేనండీ..పోస్టాఫీసుకు వెళ్లి వస్తుంటే..దార్లో ఎక్కడో పడిపోయాయ్”

“ఇండాకటి సంగతంటున్నారూ. ఇప్పటిదాకా ఉంటాయా? అందులో ఇది రద్దీ ఏరియా! అది సరేగానీ యాభైలా? వందలా?” అతనడిగాడు.

ఆ వ్యక్తి అలా ఆరాలడుగుతుంటే..కొంపదీసి వీడి గ్గానీ దొరికాయా? అనుకున్నాడు రాజేశ్వరరావు.

యాభైలో, వందలో ఎలా చెప్పటం?

ఆ వివరాలు తానసలు రాఘవనడిగిందెక్కడ? అదృష్టం బాగుండి తనగనక దొరికితే ‘నొక్కేయచ్చు’ కదాని వెంటనే ఇలా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చేసాడాయె.

అందుకే “అంటే..పదులుగానీ, యాభైలుగానీ, వందలుగానీ కావచ్చండీ..” అన్నాడు - నేలమీదనుండి చూపుమరల్చుకుండానే రాజేశ్వరరావు.

“అదేంటలా అంటున్నారు? మీరు పారేసుకున్నవి ఏ నోట్లో మీకే తెలియదా?” కించిత్ ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తం చేశాడా వ్యక్తి - రాజేశ్వరరావుతో పాటూ వెదుక్కుతూ.

ఇంత పర్జిక్యులర్గా వివరాలడుగుతున్నాడూ అంటే - ఆ డబ్బు ఇతనికి కచ్చితంగా దొరికే ఉంటుంది అనుకున్న రాజేశ్వరరావు బుర్ర పాదరసంలా పనిచేసింది.

“డబ్బు పోగొట్టుకున్నది నేను కాదండీ... మా ఫ్రెండు. కానీ, వాడికి చూపు సరిగా ఆనదు. పగటి చీకటి..అందుకే వెతికి రమ్మని నన్ను పంపించాడు. అవి ఏ నోట్లో అన్నది నేనూ వాడిని అడగటం మర్చిపోయాను. అంచేత అవి ఏ నోట్లయినప్పటికీ మీగనక ఆ మూడోందలు దొరికుంటే దయచేసి ఇచ్చేయండి. ప్లీజ్..” బుర్ర పాదరసంలా పనిచేయడంవల్ల అప్పటికప్పుడు ఓ అద్భుతమైన అబద్ధం ఆడేసి ‘మీదే ఆలస్యం’ అన్నట్టుగా చెయ్యి కూడా అతని ముందుకు చాచాడు.

“అబ్బే..నాకేం దొరకలేదండీ..మీరు దేని గురించో వెతుక్కుతుంటే ఊరకనే వివరాలు అడిగాను. అంతే..వస్తానండీ..” అనేసి తనదారిన తాను సాగిపోయాడా పెద్దమనిషి వెనక్కితిరిగి చూస్తూ.

“ఏదీనట్టే వుంది” అని గొణుక్కుని, తన అన్వేష

ణను కొనసాగిస్తూ అలా అలా పోస్టాఫీసుకి చేరుకున్నాడు రాజేశ్వరరావు ఆశ చావక.

కానీ, పైకం దొరికి చావలేదు.

‘నీ వెర్రిగానీ, రోడ్డుమీద పారేసుకున్న డబ్బులు మళ్ళీ దొరుకుతాయా? చరిత్రలో ఎక్కడన్నా జరిగిందా?’ అని ఎగతాళి చేసింది అతని అంతరాత్మ.

‘దొరక్కూడదని రూలేం లేదు. అదృష్టం బాగుంటే దొరకొచ్చు కూడా’ అంతరాత్మని గదమాయించి, మళ్ళీ అన్వేషిస్తూనే పోస్టాఫీసు నుంచి రాఘవ ఇంటికి తిరుగు ముఖం పట్టాడు రాజేశ్వరరావు.

బ్యాంక్.. కాళ్ళ తిప్పటే మిగిలింది తప్ప పోయిన పైకం మాత్రం దొరికి చావలేదు.

అతను నీరసంగా రాఘవ వాళ్ళ ఇల్లు చేరుకునేసరికి- “మూడోందలు పోయినట్టేనని ఎంతో బాధపడ్డాను రమా! కానీ, అదృష్టం. గుప్పెడు జుట్టు ఊడితే ఊడింది గానీ మొత్తానికి గుర్తొచ్చింది..” అంటూ ఉన్నాడు రాఘవ తన భార్యను చూచి.

అది విని గతుక్కుమన్నాడు రాజేశ్వరరావు.

“ఏంటీ ఆ పైకం దొరికిందా? ఇంట్లోనే ఎక్కడో పెట్టి మర్చిపోయి పోయిందనుకున్నావన్నమాట” అంటూ లోపలికి ప్రవేశించాడు రాజేశ్వరరావు.

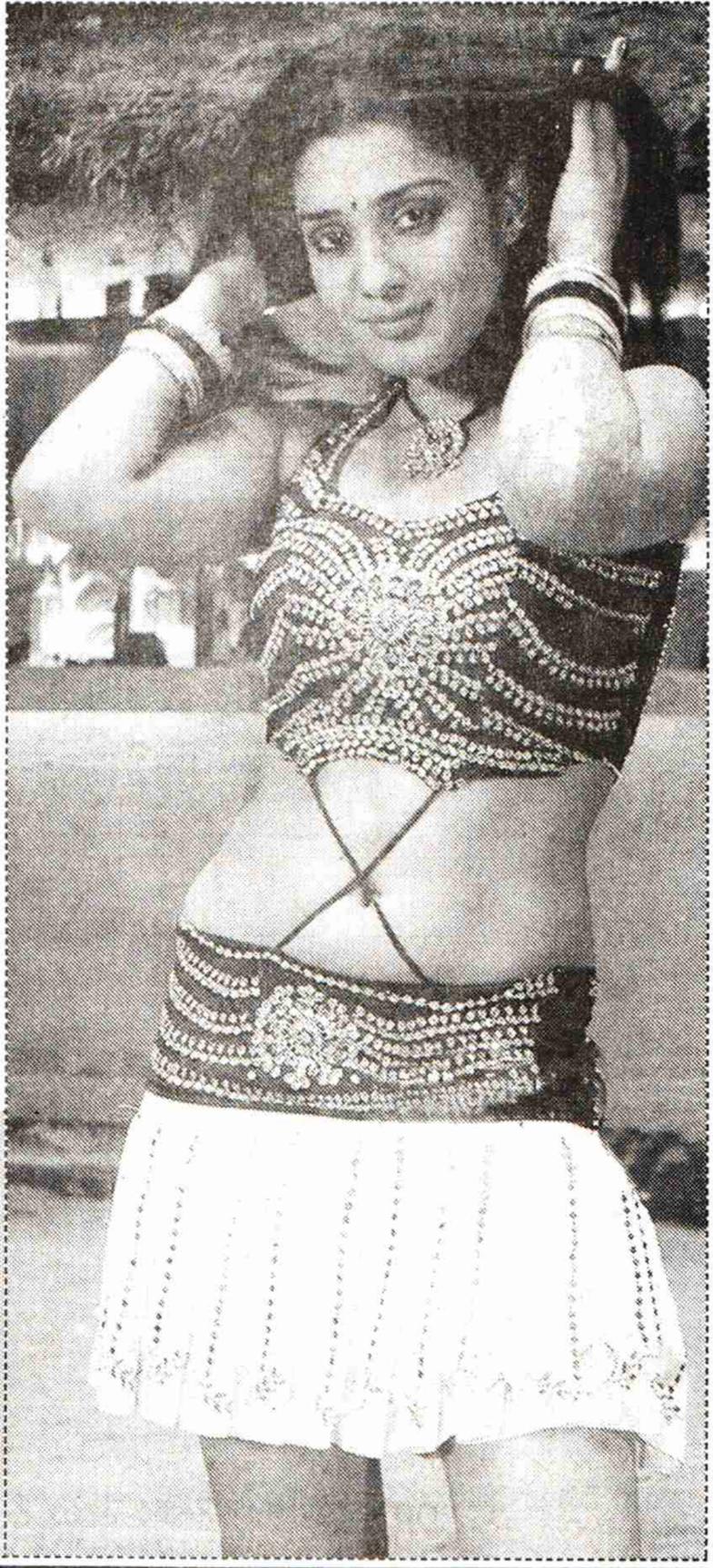
“పైకం పోవడం ఏమిట్రా?” అంటూ ఘెంట్లన నవ్వి అప్పుడు చెప్పాడు రాఘవ అసలు విషయం.

“ఇండాక నేనొక కథ రాసి పోస్ట్ చేయడానికి పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళొస్తుంటే మరో కొత్తకథకి సడన్గా ఫ్లాష్లా ఓ ఐడియా వచ్చింది. తీరా ఇంటికొచ్చేసరికల్లా ఆ ఐడియా ఏమిటో మర్చిపోయాను. ఎంత బుర్రబద్దలు కొట్టుకున్నా గుర్తురాలేదు. జుట్టు పీక్కున్నాను. అయినా లాభం లేకపోయింది. ఆ ఐడియాని కథగా రాస్తే కచ్చితంగా అచ్చయ్యి, నాకో మూడు వందల రూపాయల్ని పారితోషికంగా తెచ్చిపెడుతుంది. అంటే....సీనియర్ రచయితలకి ఎక్కువ స్టారనుకో...అఫ్కోర్స్... నాలాంటి నవ

యవ రచయితలకు మూడోందలు కంపల్సరీగా ఇస్తారు. అందుకే ఇండాక నీతో అలా అన్నాను. మూడోందల రూపాయలు పోయాయని. నువ్వలా వెళ్లగానే, మరికొస్త జుట్టు పీక్కుంటుండగా గుర్తొచ్చేసింది నాకా ఐడియా ఏమిటో..అదృరే..ఇంటికి తాళం వేయలేదంటూ వెళ్లావ్. మీ ఆవిడింకా పుట్టింటి నుంచి రాలేదా? ఇల్లా అదీ జాగ్రత్తగా చూసుకోమరి. హోటల్లో తిండేనా- చెయ్యేమైనా కాల్చుకుంటున్నావా?”

చిరుద్యోగి కమ్ చోబా రచయిత అయిన మిత్రుడు అలా అడుగుతుంటే-

“ఆ..ఆ..ఏదో అలా..ఇవాళ సాయంత్రం తను వచ్చుద్ది” అంటూ పీలగొంతుతో జవాబు చెప్పి పేలవంగా నవ్వాడు రాజేశ్వరరావు.

నిఖిత క్రేజ్!

తెలుగులో ఫ్లాపయి, తమిళంలో హిట్ అయిన హీరోయిన్ల జాబితాలోకి నిఖిత కూడా చేరిందిప్పుడు. ఇటీవలే ఓ ఐటమ్ నంబర్ ద్వారా తమిళ ప్రేక్షకుల హృదయాలను కొల్లగొట్టిన నిఖితకి తెగ క్రేజ్ వచ్చిపడిందిట ఇప్పుడు. వచ్చే న్యూయియర్ ఈవెంట్స్లో ఆమె పోలకోసం తెగ డిమాండ్ ఏర్పడిందిట. షోకి పది లక్షల వరకూ ఇవ్వడానికి నైతం నిర్వాహకులు రెడీ అవుతున్నారట. అలాగే సీనిమాల్లోనూ నిఖితకు మంచి ఆఫర్లు వస్తున్నాయిట. దేనికైనా టైమ్ రావాలంటారు ఇందుకే మరి.